

կազմակերպող, բոլոր այն օրենքները, որոնք կամ ընդհանուր-պետական նշանակություն ունեն և կամ, ժամանակին, առարկայ են եղել առանձնապես լուրջ ուշադրության և պայքարի հասարակական տարրեր յտաների կողմից: Այդպիսիներից առաջին տեղն է գրառում բամբակի մենաշնորհին վերաբերող օրենքը, որից և սկսում ենք:

1. Բամբակի մենավաճառության մասին. — 1) Հայաստանի Հանրապետության տերիտորիայի վրա բամբակի առևտուրը յայտարարվում է պետության մենաշնորհ:

2) Այս օրենքի հրատարակության օրից արդենվում է բամբակ արտահանել Հայաստանի Հանրապետության սահմաններից:

3) Բամբակի վրա հատուտույն գին կը սահմանվի առանձին օրենքով:

4) Բամբակատերը պարտավոր է այս օրենքի հրատարակության օրից եօթ օրվա ընթացքում գրառող յայտարարություն տալ ակցիզային հարկերի վարչության, ո՞րանց և որքա՞ն բամբակ ունի:

5) Ակցիզային վարչության վրա դրվում է պարտականություն հարկի տակ առնել Հայ. Հանրապետության մէջ գտնւած ամբողջ բամբակը:

6) Այս օրենքը խախտելու մէջ յանցաւորները ենթարկւում են դատաստանական կարգով հետեւեալ պատիժներին. ա) սահմանած ժամանակում գրառող յայտարարութիւն չտալու համար բամբակի քանակութեան և տեղի մասին դրամական տուգանքի մինչև տասն և հինգ հազար ռուբլի, բ) բամբակը թաղցնելու համար, գաղտնի գնելու և վաճառելու համար և Հայաստանի սահմաններից արտահանելու համար բանտարկութիւն երեքից մինչև վեց ամիս, որի հետ միասին բամբակն էլ է գրաււում. եթէ անհնար լինի բամբակը գրաւել, այդ դէպքում յանցաւորը բացի բանտարկութիւնից ենթարկւում է դրամական տուգանքի չգրաւած բամբակի արժէքի չափով:

7) Ներկայ օրենքը գործադրութեան է տրւում 1918թ. յունիսի 20-ից:
(Հաստատւած սեպտ. 11-ին 1918թ.)

Դպրոցների կառավարության մասին. — 1) Դպրոցը Հայաստանի Հանրապետության մէջ պետութեան մենաշնորհ է: Իւրաքանչիւր հասարակութիւն կամ համայնական կազմակերպութիւն, խմբակցութիւն, ընկերակցութիւն, ինչպէս և առանձին անհատ, իրաւունք ունեն անարդել դպրոց բանալու և անկախօրէն վարելու սեփական միջոցներով:

2) Պետական դանձարանի նպաստատուութիւնը չպէտք է նկատուի որպէս հիմք և նշան դպրոցները պետական կամ կառավարական համարելու կամ դարձնելու:

3) Մերժելի է դպրոցի պետականացման կարգը և գերադասելի է ազատ հասարակական դպրոցական սխառումը:

4) Պետական դանձարանից նպաստ ստացող դպրոցներին կառավարութիւնը յանձնում է. ա) հանրային կրթութեան մինիստրին և նրան կից Դպրոցական Խորհրդակցութեան, բ) տեղական ինքնավար մարմիններին, գ) դպրոցական շրջանային տեսուչներին, դ) դպրոցների մանկավարժական խորհուրդներին, տեսուչներին, աւագ ուսուցիչներին և հոգաբարձութիւններին:

5) Հանրային կրթութեան մինիստրին կից, նրա նախադաճութեամբ, խորհրդակցական ձայնի իրաւունքով, կազմակերպւում է դպրոցական խորհրդակցութիւն, մինիստրի կողմից հրաւիրւած անձներից: